

EXPUNERE DE MOTIVE

I. În urma referendumului popular organizat de Președintele României la data de 22 noiembrie 2009, cetățenii care au participat la vot, cu o majoritate covârșitoare, au optat pentru trecerea la un Parlament unicameral (72,31%) și pentru reducerea numărului de parlamentari (83,31%).

Rezultatul referendumului a fost confirmat de Curtea Constituțională prin Hotărârea nr. 37 din 26 noiembrie 2009 referitoare la respectarea procedurii pentru organizarea și desfășurarea referendumului național din data de 22 noiembrie 2009 și la confirmarea rezultatelor acestuia, publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 923 din 30 decembrie 2009. Prin această hotărâre Curtea Constituțională a stabilit: **„Confirmă rezultatele referendumului național din data de 22 noiembrie 2009 și constată că din totalul de 18.293.277 de persoane înscrise în listele electorale permanente au participat la vot 9.320.240 de persoane, număr suficient ca referendumul să fie declarat valabil în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 3/2000. Totodată, constată că, dintre voturile valabil exprimate, 72,31% au fost pentru răspunsul "DA" la întrebarea "Sunteți de acord cu trecerea la un Parlament unicameral în România?", iar 83,31% dintre voturile valabil exprimate au fost pentru răspunsul "DA" la întrebarea "Sunteți de acord cu reducerea numărului de parlamentari la maximum 300 de persoane?". Prin urmare, majoritatea participanților la vot a ales la ambele întrebări răspunsul afirmativ.”**

În urma acestui referendum nu ne rămâne decât să punem în aplicare voința suverană a poporului, așa cum se prevede în articolul 2 din Constituție: **„Suveranitatea națională aparține poporului român care o exercită prin organele sale reprezentative, constituite prin alegeri libere, periodice și corecte, precum și prin referendum”**.

Consider că este de datoria noastră de a aduce la îndeplinire această voință suverană a poporului exprimată direct și în mod liber.

II. Pe de altă parte, în cei 19 ani de aplicare, Constituția României și-a dovedit viabilitatea, dar a arătat și o serie de deficiențe în ceea ce privește aplicarea unor dispoziții constituționale la realitatea vieții sociale, economice și politice a societății românești. Este știut faptul că elaborarea unei constituții presupune mari eforturi, îndeosebi științifice, dar și valorificări ale realităților juridice naționale și străine. Constituția trebuie totdeauna să fie o realizare națională.

Trebuie să fie expresia voinței poporului. Nu sunt posibile și nici recomandabile transferuri de constituții. Nu există o constituție șablon, există constituții naționale. O constituție este viabilă și eficientă dacă cetățenii și autoritățile cred în ea.

De aceea, considerăm că și Constituția României are nevoie pe parcursul aplicării ei de ajustări și adaptări la realitățile societății noastre actuale. Acest lucru nu înseamnă negarea a ceea ce există în momentul actual, ci doar adaptarea la cerința suverană a poporului.

Cu toate limitele sale, Constituția din 1991 a asigurat suportul instituțional al unei dezvoltări democratice. Asumarea de către societatea românească a dublei integrări, în NATO și în Uniunea Europeană, a servit, în mod decisiv, obiectivului democratizării. Nu este mai puțin adevărat că integrarea europeană a relevat, indubitabil, imperfecțiunile unui sistem constituțional, imperfecțiuni explicabile și din perspectiva momentului adoptării Constituției.

Reamenajarea raporturilor dintre autoritățile publice și dintre stat și cetățean în vederea integrării europene a fost miza revizuirii din anul 2003. S-a argumentat, la acel moment, că modificările operate vor fi de natură să permită adaptarea mecanismelor naționale celor europene, însă au fost introduse și modificări ce au stricat mecanismul instituțional de funcționare a statului. Spre exemplu, păstrarea unei structuri bicamerale a Parlamentului prin departajarea doar formală a atribuțiilor celor două Camere sau neclarificarea raporturilor instituționale sunt doar două dintre elementele care în ultimii ani au arătat în plan practic ineficiența unor norme ale legii fundamentale.

Acest lucru a făcut ca în ultimii ani, Curtea Constituțională, grație atribuției dobândite la revizuirea Constituției din anul 2003 de a soluționa conflictele juridice de natură constituțională dintre autoritățile publice, să devină principalul arbitru al vieții politice românești. De aceea, în viitor trebuie găsite soluții pentru ca autoritățile statului să coopereze, nu să se blocheze una pe cealaltă.

Puterile legislativă și executivă trebuie să fie nu numai clar partajate pentru a evita cumulumul de funcții, ci și să coopereze între ele în mod corect, prin intermediul unui sistem de contraputeri, *checks and balances*, care asigură în final echilibrul balanței politice. Aceste *checks and balances* reprezintă condiția *sine qua non* a libertății și moderației politice, împiedicând atât omnipotența legislativului, cât și pe cea a executivului. Ca atare, arhitectura instituțională a unui regim moderat este rezultatul unui echilibru viabil între autoritățile statului. De aceea, atribuțiile și sferile de competență ale acestor autorități ale statului trebuie să fie precis definite, însă nu și complet separate.

În acest sens, propunerile de modificare pe care le facem au în vedere acest deziderat al clarificării instituționale și țin cont, îndeosebi, de jurisprudența Curții Constituționale exprimată în ultimii ani ca urmare a deselor conflicte juridice de natură constituțională pe care le-a soluționat.

III. Stimate domnule Președinte al României, în conformitate cu prevederile articolului 150 alin. (1) din Constituția României, vă propunem inițierea modificării Constituției, iar Parlamentului României îi adresăm rugămintea de a fi de acord cu propunerea de revizuire prezentată.

PRIM – MINISTRU

Emil BOC

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENAT

PROIECT DE LEGE PRIVIND REVIZUIREA CONSTITUȚIEI ROMÂNIEI

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

Art. I

Constituția României, revizuită prin Legea nr. 429/2003, aprobată prin referendum național organizat în zilele de 18-19 octombrie 2003 și republicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003, se modifică și se completează astfel:

1. La art. 6 după alin. (2) se va introduce un alt alineat (3) care va avea următorul cuprins:

„(3) Autoritățile publice vor consulta organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale în legătură cu deciziile privind păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității lor etnice, culturale și religioase.”

2. Alin. (2) al articolului 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Candidații trebuie să fi împlinit, până în ziua alegerilor inclusiv, vârsta de cel puțin 23 de ani pentru a fi aleși în Parlamentul României sau în organele administrației publice locale și vârsta de cel puțin 35 de ani pentru a fi aleși în funcția de Președinte al României.”

3. Alin. (3) al articolului 40 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Nu pot face parte din partide politice judecătorii Curții Constituționale, Avocatul Poporului și adjuncții acestuia, magistrații, membrii activi ai armatei, poliției și alte categorii de funcționari publici stabilite prin lege organică.”

4. Alin. (1) al articolului 58 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Avocatul Poporului și adjuncții acestuia sunt numiți de Parlament pe o durată de 5 ani pentru apărarea drepturilor și libertăților persoanelor fizice. Adjuncții Avocatului Poporului sunt specializați pe domenii de activitate, conform legii de organizare și funcționare a instituției.”

5. Articolul 60 va avea următorul cuprins:

„Avocatul Poporului prezintă Parlamentului rapoarte, anual sau la cererea acestuia. Rapoartele pot conține recomandări privind legislația sau măsuri de altă natură, pentru ocrotirea drepturilor și libertăților cetățenilor.”

6. Alin (2) al articolului 61 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Parlamentul este alcătuit dintr-o singură Cameră denumită Camera Reprezentanților.”

7. Articolul 62 se modifică astfel:

- Denumirea marginală va fi: „**Alegerea membrilor Parlamentului**”
- Alineatele (1), (2) și (3) vor avea următorul conținut:

„(1) Membrii Parlamentului sunt denumiți parlamentari și sunt aleși prin vot universal, egal, direct, secret și liber exprimat, potrivit legii electorale.

(2) Organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, care nu întrunesc în alegeri numărul de voturi pentru a fi reprezentate în Parlament, au dreptul la câte un loc de parlamentar, în condițiile legii electorale. Cetățenii unei minorități naționale pot fi reprezentați numai de o singură organizație.

(3) Numărul parlamentarilor este de maxim 300 de persoane.”

8. Alin. (1), (2), (3) și (4) ale articolului 63 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Camera Reprezentanților este aleasă pentru un mandat de 4 ani, care se prelungește de drept în stare de mobilizare, de război, de asediu sau de urgență, până la încetarea acestora.

(2) Alegerile pentru Camera Reprezentanților se desfășoară în cel mult 45 de zile de la expirarea mandatului sau de la dizolvarea sa.

(3) Camera Reprezentanților nou aleasă se întrunește, la convocarea Președintelui României, în cel mult 20 de zile de la alegeri.

(4) Mandatul Camerei Reprezentanților se prelungește până la întrunirea legală a noii Camere a Reprezentanților. În această perioadă nu poate fi revizuită Constituția și nu pot fi adoptate, modificate sau abrogate legi organice.”

9. Articolul 64 va avea următorul cuprins:

„(1) Organizarea și funcționarea Camerei Reprezentanților se stabilește prin regulament propriu. Resursele financiare ale Camerei sunt prevăzute în bugetul aprobat de aceasta.

(2) Camera Reprezentanților își alege un birou permanent. Președintele Camerei Reprezentanților se alege pe durata mandatului Camerei. Ceilalți membri ai biroului permanent sunt aleși la începutul fiecărei sesiuni. Membrii biroului permanent pot fi revocați înainte de expirarea mandatului.

(3) Parlamentarii se pot organiza în grupuri parlamentare, potrivit regulamentului de organizare și funcționare.

(4) Camera Reprezentanților își constituie comisii permanente și poate institui comisii de anchetă sau alte comisii speciale.

(5) Biroul permanent și comisiile parlamentare se alcătuiesc potrivit configurației politice a Camerei Reprezentanților.”

10. Articolul 65 se abrogă

11. Articolul 66 va avea următorul cuprins:

„(1) Camera Reprezentanților se întrunește în două sesiuni ordinare pe an. Prima sesiune începe în luna februarie și nu poate depăși sfârșitul lunii iunie. A doua sesiune începe în luna septembrie și nu poate depăși sfârșitul lunii decembrie.

(2) Camera Reprezentanților se întrunește și în sesiuni extraordinare, la cererea Președintelui României, a biroului permanent al Camerei Reprezentanților ori a cel puțin o treime din numărul parlamentarilor.

(3) Convocarea Camerei Reprezentanților se face de președintele acesteia.”

12. Articolul 67 va avea următorul cuprins:

„Camera Reprezentanților adoptă legi, hotărâri și moțiuni, în prezența majorității membrilor.”

13. Articolul 68 va avea următorul cuprins:

„(1) Ședințele Camerei Reprezentanților sunt publice.

(2) Camera Reprezentanților poate hotărî ca anumite ședințe să fie secrete.”

14. Secțiunea a 2-a se va numi „Statutul parlamentarilor”, iar Articolul 69 se modifică astfel:

- Alineatul (1) va avea următorul conținut:

„(1) În exercitarea mandatului, parlamentarii sunt în serviciul poporului.”

15. Articolul 70 se modifică astfel:

- Denumirea marginală va fi: „**Mandatul parlamentarilor**”

- Articolul va avea următorul conținut:

„(1) Parlamentarii intră în exercițiul mandatului la data întrunirii legale a Camerei Reprezentanților, sub condiția validării alegerii și a depunerii jurământului. Jurământul se stabilește prin lege organică.

(2) Calitatea de parlamentar încetează la data întrunirii legale a Camerei Reprezentanților nou aleasă sau în caz de demisie, de pierdere a drepturilor electorale, de incompatibilitate ori de deces.”

16. Alin. (1) și (2) ale articolului 71 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Nimeni nu poate fi, în același timp, membru al Camerei Reprezentanților și membru al Parlamentului European.

(2) Calitatea de parlamentar este incompatibilă cu exercitarea oricărei funcții publice de autoritate, cu excepția celei de membru al Guvernului.”

17. Articolul 72 va avea următorul cuprins:

„(1) Parlamentarii nu pot fi trași la răspundere juridică pentru voturile sau pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului.

(2) Parlamentarii pot fi urmăriți și trimiși în judecată penală pentru fapte care nu au legătură cu voturile sau cu opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului, dar nu pot fi percheziționați, reținuți sau arestați decât după încuviințarea Camerei Reprezentanților și după ascultarea lor. Urmărirea și trimiterea în judecată penală se pot face numai de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(3) În caz de infracțiune flagrantă, parlamentarii pot fi reținuți și supuși percheziției. Ministrul justiției îl va informa neîntârziat pe președintele Camerei Reprezentanților asupra reținerii și a percheziției. În cazul în care Camera Reprezentanților constată că nu există temeii pentru reținere, va dispune imediat revocarea acestei măsuri.”

18. Alin. (1) și litera c) de la alin. (3) ale articolului 73 vor avea următorul cuprins:

„(1) Camera Reprezentanților adoptă legi constituționale, legi organice și legi ordinare.

(3) c) statutul parlamentarilor, stabilirea indemnizației și a celorlalte drepturi ale acestora;”

19. Alin. (1), (3), (4) și (5) ale articolului 74 vor avea următorul cuprins:

„(1) Inițiativa legislativă aparține, după caz, Guvernului, parlamentarilor sau unui număr de cel puțin 100.000 de cetățeni cu drept de vot. Cetățenii care își manifestă dreptul la inițiativă legislativă trebuie să provină din cel puțin un sfert din județele țării, iar în fiecare din aceste județe, respectiv în municipiul București, trebuie să fie înregistrate cel puțin 5.000 de semnături în sprijinul acestei inițiative.

(3) Guvernul își exercită inițiativa legislativă prin transmiterea proiectului de lege către Camera Reprezentanților.

(4) Parlamentarii și cetățenii care exercită dreptul la inițiativă legislativă pot prezenta propuneri legislative numai în forma cerută pentru proiectele de legi.

(5) Propunerile legislative vor fi dezbătute și votate în plen de două ori, în două ședințe diferite, la cel puțin 30 de zile distanță. Dezbaterile și votul se vor face pe articole în cadrul primei dezbateri și pe articole și ca întreg în cadrul celei de-a doua. În mod excepțional, Camera Reprezentanților poate aproba, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți, reducerea termenului de 30 de zile.”

20. Articolul 75 se abrogă

21. Articolul 76 va avea următorul cuprins:

„(1) Legile organice și hotărârea privind regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Reprezentanților se adoptă cu votul majorității membrilor Camerei.

(2) Legile ordinare și hotărârile se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți în Cameră.

(3) La cererea Guvernului sau din proprie inițiativă, Camera Reprezentanților poate adopta proiecte de legi sau propuneri legislative în procedură de urgență, stabilită potrivit propriului regulament de organizare și funcționare.”

22. Alin. (2) a articolului 77 va avea următorul cuprins:

„(2) Înainte de promulgare, Președintele poate cere Camerei Reprezentanților, o singură dată, reexaminarea legii.”

23. Alin. (1) al articolului 79 va avea următorul cuprins:

„(1) Consiliul Legislativ este organ consultativ de specialitate al Camerei Reprezentanților, care avizează proiectele de acte normative în vederea sistematizării, unificării și coordonării întregii legislații. El ține evidența oficială a legislației României.”

24. Alin. (2) al articolului 82 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Candidatul a cărui alegere a fost validată depune în fața Parlamentului următorul jurământ:

"Jur să-mi dăruiesc toată puterea și priceperea pentru propășirea spirituală și materială a poporului român, să respect Constituția și legile țării, să apăr democrația, drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, suveranitatea, independența, unitatea și integritatea teritorială a României. Așa să-mi ajute Dumnezeu!"

25. Alin. (2) al articolului 84 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pe durata exercitării mandatului, Președintele României se bucură de imunitate.”

26. La articolul 85, după alin. (2) se va introduce un nou alineat (2¹) cu următorul cuprins:

„(2¹) Propunerea primului-ministru de revocare și numire a unor membri ai Guvernului nu se poate face decât după o consultare prealabilă a Președintelui.”

27. Alin (1) și (2) ale articolul 89 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) După consultarea Președintelui Camerei Reprezentanților și a liderilor grupurilor parlamentare, Președintele României poate dizolva Parlamentul, dacă aceasta nu a acordat votul de încredere

pentru formarea Guvernului în termen de 45 de zile de la prima solicitare și numai după respingerea a cel puțin două solicitări de investitură.

(2) Parlamentul nu poate fi dizolvat decât după trecerea a cel puțin un an de la ultima sa dizolvare.”

28. Articolul 90 va avea următorul cuprins:

„(1) Președintele României, după consultarea Parlamentului, poate cere poporului să-și exprime, prin referendum, voința cu privire la probleme de interes național.

(2) Problemele care se supun referendumului și data desfășurării acestuia se stabilesc de Președintele României, prin decret.

(3) Punctul de vedere al Parlamentului asupra inițierii referendumului de către Președintele României urmează să fie exprimat, printr-o hotărâre adoptată de Parlament, cu votul majorității membrilor prezenți, în termen de cel mult 30 de zile calendaristice de la solicitarea Președintelui.

(4) După expirarea acestui termen, Președintele României emite decretul privind organizarea referendumului, procedura constituțională de consultare a Parlamentului considerându-se îndeplinită.”

29. Articolul 95 va avea următorul cuprins:

„(1) În cazul săvârșirii unor fapte grave prin care încalcă prevederile Constituției, Președintele României poate fi suspendat din funcție de către Parlament, cu votul majorității membrilor săi. Înainte de suspendare, Parlamentul trebuie să solicite Curții Constituționale un aviz obligatoriu prin care se stabilește dacă faptele săvârșite de Președinte sunt grave și încalcă prevederile Constituției.

(2) Dacă prin aviz, Curtea Constituțională constată că Președintele României a săvârșit fapte grave prin care a încălcat prevederile Constituției, procedura parlamentară de suspendare va continua. Președintele poate da Parlamentului explicații cu privire la faptele ce i se impută.

(3) Dacă prin aviz, Curtea Constituțională constată că Președintele României nu a săvârșit fapte grave prin care a încălcat prevederile Constituției, procedura parlamentară de suspendare se va opri.

(4) Propunerea de suspendare din funcție poate fi inițiată de cel puțin o treime din numărul parlamentarilor și se aduce, neîntârziat, la cunoștință Președintelui.

(5) Dacă propunerea de suspendare din funcție este aprobată, în cel mult 30 de zile se organizează un referendum pentru demiterea Președintelui.”

30. Alin. (1) și (2) ale articolului 96 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Parlamentul, cu votul a cel puțin două treimi din numărul membrilor săi, poate hotărî punerea sub acuzare a Președintelui României pentru înaltă trădare.

(2) Propunerea de punere sub acuzare poate fi inițiată de majoritatea parlamentarilor și se aduce, neîntârziat, la cunoștință Președintelui României pentru a putea da explicații cu privire la faptele ce i se impută.”

31. Alin. (2) al articolului 97 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În termen de 45 de zile de la data la care a intervenit vacanța funcției de Președinte al României, Guvernul va organiza alegeri pentru funcția de Președinte.”

32. Articolul 98 va avea următorul cuprins:

„(1) Dacă funcția de Președinte devine vacantă ori dacă Președintele este suspendat din funcție sau dacă se află în imposibilitate temporară de a-și exercita atribuțiile, interimatul se asigură de către președintele Camerei Reprezentanților.

(2) Atribuțiile prevăzute la articolele 85 alin. (1), 88-90 și 103 din Constituție nu pot fi exercitate pe durata interimatului funcției prezidențiale.”

33. Alin. (2) și (3) ale articolului 103 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Candidatul pentru funcția de prim-ministru va cere, în termen de 10 zile de la desemnare, votul de încredere al Parlamentului asupra programului și a întregii liste a Guvernului. Parlamentul se va pronunța prin vot asupra formării noului Guvern în termen de 10 zile de la sesizare. În caz contrar, după trecerea celor 10 zile, candidatul propus, împreună cu programul și lista Guvernului, va fi considerat respins, iar Președintele va desemna un alt candidat pentru funcția de prim-ministru.

(3) Programul și lista Guvernului se dezbat de către Parlament care acordă încredere Guvernului cu votul majorității parlamentarilor.”

34. Alin. (1) al articolului 105 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Funcția de membru al Guvernului este incompatibilă cu exercitarea altei funcții publice de autoritate, cu excepția celei de parlamentar. De asemenea, ea este incompatibilă cu exercitarea unei funcții de reprezentare profesională salarizate în cadrul organizațiilor cu scop comercial.”

35. Alin. (1) și (4) ale articolului 107 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Primul-ministru conduce Guvernul și coordonează activitatea membrilor acestuia, respectând atribuțiile ce le revin. De asemenea, prezintă Parlamentului rapoarte și declarații cu privire la politica Guvernului, care se dezbat cu prioritate.

(4) Dacă unul din ceilalți membri ai Guvernului se află în una dintre situațiile prevăzute la articolul 106 sau este în imposibilitate de a-și exercita atribuțiile, Președintele României, la propunerea primului-ministru, va desemna un alt membru al Guvernului ca ministru interimar, până la numirea unui nou ministru. Interimatul, pe perioada imposibilității exercitării atribuțiilor, încetează dacă ministrul își reia activitatea în Guvern. Interimatul nu poate dura mai mult de 45 de zile.”

36. Articolul 109 va avea următorul cuprins:

„(1) Guvernul răspunde politic numai în fața Parlamentului pentru întreaga sa activitate. Fiecare membru al Guvernului răspunde politic solidar cu ceilalți membri pentru activitatea Guvernului și pentru actele acestuia.

(2) Răspunderea penală a membrilor Guvernului se stabilește prin lege organică.”

37. Alin. (1) al articolului 111 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Guvernul și celelalte organe ale administrației publice, în cadrul controlului parlamentar al activității lor, sunt obligate să prezinte informațiile și documentele cerute de Parlament sau de comisiile parlamentare, prin intermediul președinților acestora. În cazul în care o inițiativă legislativă implică modificarea prevederilor bugetului de stat sau a bugetului asigurărilor sociale de stat, solicitarea informării este obligatorie.”

38. Articolul 112 va avea următorul cuprins:

„(1) Guvernul și fiecare dintre membrii săi au obligația să răspundă la întrebările sau la interpelările formulate de parlamentari, în condițiile prevăzute de regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Reprezentanților.

(2) Parlamentul poate adopta o moțiune simplă prin care să-și exprime poziția cu privire la o problemă de politică internă sau externă ori, după caz, cu privire la o problemă ce a făcut obiectul unei interpelări.”

39. Articolul 113 va avea următorul cuprins:

„(1) Parlamentul poate retrage încrederea acordată Guvernului prin adoptarea unei moțiuni de cenzură, cu votul majorității membrilor săi.

(2) Moțiunea de cenzură poate fi inițiată de cel puțin o pătrime din numărul total al parlamentarilor și se comunică Guvernului la data depunerii.

(3) Moțiunea de cenzură se dezbate după 3 zile de la data când a fost prezentată în Parlament.

(4) Dacă moțiunea de cenzură a fost respinsă, parlamentarii care au semnat-o nu mai pot iniția, în aceeași sesiune, o nouă moțiune de cenzură, cu excepția cazului în care Guvernul își angajează răspunderea potrivit articolului 114.”

40. Alin. (1) al articolului 114 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Guvernul își poate angaja răspunderea în fața Parlamentului, în ședință comună, asupra unui program, a unei declarații de politică generală sau a unui proiect de lege.”

41. Alin. (4) al articolului 114 se abrogă

42. Alin. (5) al articolului 115 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Ordonanța de urgență intră în vigoare numai după depunerea sa spre dezbatere în procedură de urgență la Parlament și după publicarea ei în Monitorul Oficial al României. Parlamentul, dacă nu se află în sesiune, se convoacă în mod obligatoriu în 5 zile de la depunere sau, după caz, de la trimitere.”

43. Alin. (2), (3) și (4) ale articolului 133 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Consiliul Superior al Magistraturii este alcătuit din 19 membri, din care:

a) 10 sunt aleși în adunările generale ale magistraților și validați de Parlament; aceștia fac parte din două secții, una pentru judecători și una pentru procurori; prima secție este compusă din 5 judecători, iar cea de-a doua din 5 procurori;

b) 6 reprezentanți ai societății civile, specialiști în domeniul dreptului, care se bucură de înaltă reputație profesională și morală: 3 numiți de Parlament și 3 de către Președintele României;

c) ministrul justiției, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție și procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(3) Președintele Consiliului Superior al Magistraturii este ales pentru un mandat de un an, ce nu poate fi prelungit sau înnoit, dintre membrii prevăzuți la alineatul (2) literele a) și b).

(4) Durata mandatului membrilor Consiliului Superior al Magistraturii este de 4 ani.”

44. Alin. (3) al articolului 140 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) La cererea Parlamentului, Curtea de Conturi controlează modul de gestionare a resurselor publice și raportează despre cele constatate.”

45. Alin. (3) al articolului 142 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Șase judecători sunt numiți de Parlament și trei de Președintele României.

46. Literele a), b), c) și e) ale articolului 146 vor avea următorul cuprins:

„a) se pronunță asupra constituționalității legilor, înainte de promulgarea acestora, la sesizarea Președintelui României, a Președintelui Camerei Reprezentanților, a Guvernului, a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Avocatului Poporului, a unui număr de cel puțin 40 de parlamentari precum și, din oficiu, asupra inițiativelor de revizuire a Constituției;

b) se pronunță asupra constituționalității tratatelor sau altor acorduri internaționale, la sesizarea Președintelui Camerei Reprezentanților sau a unui număr de cel puțin 40 de parlamentari;

c) se pronunță asupra constituționalității Regulamentului Camerei Reprezentanților, la sesizarea Președintelui Camerei Reprezentanților, a unui grup parlamentar sau a unui număr de cel puțin 40 de parlamentari;

e) soluționează conflictele juridice de natură constituțională dintre autoritățile publice, la cererea Președintelui României, a Președintelui Camerei Reprezentanților, a primului-ministru sau a președintelui Consiliului Superior al Magistraturii.”

47. Alin. (1) al articolului 147 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare, precum și cele din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Reprezentanților, constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept.”

48. Alin. (1) și (5) ale articolului 148 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Aderarea României la tratatele constitutive ale Uniunii Europene, în scopul transferării unor atribuții către instituțiile comunitare, precum și al exercitării în comun cu celelalte state membre a competențelor prevăzute în aceste tratate, se face prin lege adoptată de Parlament, cu o majoritate de două treimi din numărul membrilor săi.

(5) Guvernul transmite Parlamentului proiectele actelor cu caracter obligatoriu înainte ca acestea să fie supuse aprobării instituțiilor Uniunii Europene.”

49. Articolul 149 va avea următorul cuprins:

„Aderarea României la Tratatul Atlanticului de Nord se face prin lege adoptată de Parlament, cu o majoritate de două treimi din numărul membrilor săi.”

50. Alin. (1) al articolului 150 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Revizuirea Constituției poate fi inițiată de Președintele României la propunerea Guvernului, de cel puțin o pătrime din numărul parlamentarilor, precum și de cel puțin 500.000 de cetățeni cu drept de vot.”

51. Alin. (1) al articolului 151 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Proiectul sau propunerea de revizuire trebuie adoptată de Parlament, cu o majoritate de cel puțin două treimi din numărul membrilor săi.”

52. Alin. (2) al articolului 151 se abrogă, iar alin. (3) al acestui articol va deveni alin. (2).

53. Alin. (1) al articolului 155 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Proiectele de legi și propunerile legislative în curs de legiferare se dezbate și se adoptă potrivit dispozițiilor constituționale modificate prin legea de revizuire.

Art. II

Revizuirea adoptată prin prezenta lege se supune aprobării prin referendum organizat potrivit dispozițiilor art. 151 alin. (3) din Constituția României.